

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

D[omi]nica eadem de aduentu vniuersali. sermo. ij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

mobilitate diuine iustitiae. Item ppter de
centē ordinē sapientie ipsi⁹. Et sic ex tri⁹
bus apparet incarnationis pgrueria. Que
quidē tria sumunt ex parte dei sez ex pl⁹
tudine diuine misericordie ex imobilitate iusti⁹
tie ipsi⁹ et ex decenti ordinē sapientie ipsi⁹.
Quia enim deus sume bon⁹ et misericordia
est: decuit ut nulli nature negaret h⁹ cui⁹
capax erat. Unde cū natura humana lapis
eret: et nibilomin⁹ reparabilis fozer de
cuit ut ea recuperaret fin⁹ Tho. in. iij. sen.
dist. j. q. ii. De hac autē ratione lat⁹ dict⁹
est supra in pma rōne hui⁹ sermonis. Se⁹
cūdō ex imobilitate iustitiae diuine. qz ut
sit Tho. vbi sup⁹. Iustitia dei immutabilis
est: cui⁹ lege sanctū est ut nunc p̄fā sine
satificatione dimittat. decuit ut in humana
natura institueret euz qz satisfacere posset:
qz hoc purus h⁹ qz facere non poterat.
Ratio est triplex quā assignat Tho. in. iij.
sen. dist. j. q. i. ar. ii. In repositione ad ult̄
muz argumentū. Tertio ex decenti ordinē
sapientie sue. Quia enī sume sapiens
est: cōvenientissimū modū reparatōis ad
inuenire debuit. Hoc dū autē quenam
sumus est ut integrā natura reparare: ut
finalit ad h⁹ quod amiserat h⁹ guenire pos
set. Si autē hominē p̄ angelū repararet:
nō esset integrā reparatio: qz semp domo
angelis salutis debitor esset: et ita et in
beatitudine equari non posset. Quod tan
men plectus fuissest si nō peccasset. Sit
cut et nūc cōsequitur homines qz grām re
parationis: ut sine scūrū angeli dei in celo
Matth. xxij. Unde decuit: ut nō angel⁹
sed ipse de⁹ hominē repararet: luxa illud
Esa. xxxv. De⁹ ipse venier et saluabit nos.
Similiter ut esset facilis modus ascendens
ad deum: decuit ut h⁹ ex his que cogni
ta sunt sibi tam secundū intellectū quo se
cundū affectum h⁹ deus surgeret. Et qz
homini naturale est secundū statutū p̄sen
tis miserie ut a visibilib⁹ cognitione acci
piat: et circa ea afficiat: ideo deus pgruen
ter visibilis factus est naturā humana al
luminendo: ut ex visibilib⁹ in inuisibiluz
amorē et cognitione rapiamur. Hec Tho.
vbi sup⁹. Est etiam alta ratio: que sumi
tur ex parte diuine sapientie: quare decuit
deum incarnari: quam assignat Tho. in.
iij. senten. dist. j. q. i. Nam ut dicit Sep̄.
strare Matth. xx. Iste aduentus notatur

Eadem dominica prima de
aduentu de iudicio vniuersali.
Sermo secundus.

Benedictus

qui venit in nomine domini Mar. xij.
Intentio mea est predicare de
aduentu christi ad iudicium. In sacra scri
ptura invenimus tres ch̄ri aduentus gen
erales.

Primi⁹ est humilitas copiose: sā p̄terit.

Sedis charitas: graciose: et h⁹ est p̄fā.

Terti⁹ maiestas: rigorose: et est futur⁹.

Hic tres aduentus ostendunt in euān

gelo hodierno fin⁹ ordine nostrū qd euān

gelū h̄c sit d̄ ramis palmarū historice: ta

mē allegorice p̄met ad officiū hodiernū.

Primus aduentus ponit in principio

euangelij.

Secundus in medio.

Tertius in fine.

Dico primo et c. Iste aduentus fuit tu
vero virginis per incarnationē cum ma
gna uirtute. Ratio ut satisfaceret pro sis
perbia Ide et Eue. que superbia fuit pri
us quam gula. Initium omnis peccati fuit
perbia Eccl. x. Ideo venit cum magna
humilitate non ministrari. sed ministrare
sicut famulus. Seruū enim christus in
isto primo aduentu nobis.

Primo de corde suo ostendens nobis

charitatem.

Sed de ore docens doctrinas.

Tertio de potentia faciendo miracula.

Quarto de corpe tradendo illud mortu⁹.

De hoc aduentu dicit sp̄iemer. Filius

dominis non venit ministrari: sed minis
trare

a v

Dominica I. Aduentus

In principio euāgelij vñq̄ Soluite et adi-
ducte mihi vbi notaui quattuor. **Pri-**
mo finis q̄ quam venit qui est pacificatio
homini cum deo: et cū angelis et cum se-
ipso: et cum primis ibi. Cum appro. Jes-
sus hierosolyminis. que pacifica vñq̄ visio
pacis interpretat. Eph. ii. Ipse enim est par-
nostra: qui fecit viaq̄ vnuq̄. Et veniens
euangelizauit nobis pacem et c. **Scd-**
via per quaz venit: que est virgo Maria
Beata. Virgo egregia ipsa est via regia: p-
quā salvator venit ad nos. Hec nota ibi.
Et cum venisset Beata: quod interpre-
tarur dominus oris: q̄a la aperitione oris.
Ecce ancilla domini: facta est domus dei
Unde cantat. Dominus pudic pector; et
plum repente fit dei. **Tertio** causa effi-
cies quare venit: que est misericordia ibi. Ad
montem olivieri Eph. ii. Deus qui dices
est in misericordia: ppter nimiaz charitate suā
qua dilexit nos cum elemem mortui pec-
catis cōunificauit nos. **Quarto** ac-
ad quem venit: qui est illuminatio mudi:
et liberatio a vinculis peccatoꝝ: nō solum
per se sed p̄ discipulos. ibi. **Vñq̄ Soluite et adducite et.** Iste
discipulos: vñq̄ Soluite et adducite et. Iste
aduentus quotidie fit in hostia verbis a sa-
cerdote. Hoc est em. et. Sicut in principio
dictis verbis a p̄gine. Ecce ancilla domi-
ni et. **In primo** venit ut famulus: sed
in isto secundo aduentu venit christus ut
socius: in eadem mensa comedens. Fide/
lis deus p̄ quem vocari celiſi in societate
filii ei domini nostri Iesu christi prime.
Ez. i. Iste aduentus notatur in euāge-
lio: cum dicil. Filie syon id est ecclie milie-
tanti vel anime humane. Dicil. vos po-
dicatores. Ecce rex tuus venti tibi manu-
suetus. De isto regnati debem⁹ ei dice-
do. Benedic⁹ qui venit in nomine soci⁹.
Dic tercii et. Tunc veniet sicut rex ad
iudicandum et. De isto aduentu dicit ipse
Iesus. Tunc videbit filium hois veniente
in nubib⁹ cel⁹ cū virtute magna et mai-
estate et. Matth. xxviii. De hoc aduentu
loquitur thema dicens. Benedic⁹ qui ve-
nit in nomine domini: non famuli ut in primo ne-
ce soci⁹: ut in sedo: led domi. Ps. ix. Logno-
scit domin⁹ iudicia facies. Propter istos
tres aduentus sunt tres hebdomade dead/
uentus: q̄i quarta non perficit. De isto ergo
aduentu predicatur⁹: quesum⁹ quō erit: et la-
ueni quandā auctoritatē christi: qui bene-
ficiūt et. Cum venit filius homis in sede ma-
joritate sue et. vñq̄. Iusti autē in vita eter-
na. Mat. xxv. Ubi nota q̄ sunt octo clau-
sule declarates istum aduentū. **Prima**
clauſula Cum venerit filius hominis. i. vir-
ginis: non dicil filius homini. Solus autē
christus dicit filius hois: q̄r de matre sine
patre. In maiestate sua: non dicit in humi-
litate/ paupertate/ et simplicitate/ cum q̄
bus venit in prima aduentu. In tantū q̄
Ioannes baptista videns ipsum dixit ecce
agn⁹ dei. Et iudei videntes ipsum despexe-
runt dicentes. Nolumus hunc regnare suo
per nos. Lu. xix. Ideo Isa. lii. In humi-
litate iudicium ei⁹ sublatū est. Sic pōbera
uerat Zach. ix. dices. Ecce rex tuus venit
tibi iustus: et salvator et ipse paup. et ascen-
dens super asinā: et super pullum filii asinē
Sed in aduentu ad iudicium veniet cū tan-
ta maiestate q̄ totus mundus tremer. Ps.
ix. Lognoscit dñs iudicia facies. **Nobis**
in illudinē de aucteſe cantantib⁹ et lu-
dentiib⁹ in arbore: sed supueniente falcone
omnes paueſunt et silent. Sic considerate q̄
iste mundus sit quedā arbor: faciens fructū
dignitatis: bonū: diuitiā: officiū: deli-
tiarum et quilibet ſibi vult implere capi-
tū: de his fructib⁹. Aues ludentes in hac
arbore mō: sunt omnes creature corporales
Primo sol ludit currendo semp de oris
ente ad occidente et ecouero. Item in ea
state ascendit in hymene descendit: oītur
sol et occidit: et ad locum suuſ revertit. ibi
et renascens gyrat p̄ meridiem: et fleſſitur
ad aquilonē luſtrans yniſtula in circuitu.
Eccl. i. Idē de luna. Item d̄ stellis. Itē
aera: aqua: terra. Non faciūt niſi ludere. pi-
ſees in mari: aues in aere: et animalia in
deserti semp ludunt. Autoritas Deles
crabar p̄ singulos dies ludens coam illo
omni tempe: ludens in orbem terrar. Pro-
verb. viii. Ad litterā loquitur hic de ludo
mundi: sed quādo venier falco seu aquila
i. Christus in iudicium/ iste ludus ceſſa-
bit: q̄r omnes creature timebūt. Isa. lxxv.
De celo auditū fecisti iudicium tuū: terra
tremuit et quiescuit cum exurgeter in iudicio
deus: ut sal. fac. omnes mā. terre. Nota hic
practice quō aquarius volet libent reſtituſ

Bermon. II. Fo. VI

vere vñeras superbo fuisse humilis: religio
fus seruare religionem dicitur. O miser quando
audiebat predicare non potui facere. Item
motus corporis celestium quod est quasi quodar
ludus cessabit. et sol obscurabitis et luna no
habit lumen suum: et stelle cadent de celo tecum.
Gloria hoc alibi in finone. Ideo ecclesia per
fidelis populus christiano oras ait. Libera me
domine de morte eterna in die illa tremenda
et tunc. Consilium ergo de vobis ut tunc
sit securi et firmi: ut iubilat et firmes
tua duos pedes vestros secundum dectrum credere
et sinistrum obediens: quia nullus unius
runt pede firmat. Hanc firmitatem petet
bat Gregorius in collecta vigilie nativitatis
domini. Praesta quecumque omnipotens deus ut
vngeneratum tuum quem redemptorem leti susci
mis. venientem quoque indicem securi vide
am. Pater prima clausula. Secunda clausula
est omnes angeli eius cum eo. Unde ce
lum illa die evanescunt. Sed diceret alii
quis. Quid dicimus de sanctis: quod christus
non loquitur nisi de angelis. Respondet quod
omnes sancti etiam cum eo venient ad iudicium
Et christus ideo nihil dicit: quod tam prophetet
dixerat ex parte sua: quod idem est. Et alii
Dominus ad iudicium venient cum sensibus po
puli sui et principibus eius. Nota. Cum se
nibus populis sui principibus eius. Nota.
Cum sensibus id est sanctis. Sed quare san
cti dicunt senes: cum multi mortui fuerint
iucundus. Et praeceperunt omnes erunt iucun
des in summa dignitate eratis plenitudinis
christi: ut dicit apostolus Ephes. iii. Respon
deo quod senectus significat sapientiam. Vale
dictus puer centum annos: quia nullus
intravit nec intrabit paradisum: nisi sapi
enter se gubernauerit. ps. Cum principi
bus populis sui felices angelis. Et nota quod
tunc erunt manifesta omnia mala et bona tecum.
Ratio quia iudex non fert sententiam: nisi
prius videat processum: et ex actis in causa
iudicatur. Ideo Daniel. vii. Iudicium le
dit et libri aperti sunt. Et Apoc. xx. Et iud
icati sunt mortui et his qui scripta erant
in libris: sicut opera ipsorum. Nota libri Glo
rificatorum que non sunt clause omnia nisi
soli deo. Tunc enim magna confusio dana
tis ex malis quod fecerunt tecum. Remedium ergo ne
apparet tunc peccata vestra in confessione
vestra recipiat nunc velut quodcumque. i.

penitentia quod habet quartuor angulos.

Primus est tritio de peccatis. Sicut
puer qui derupauit vestem suam: plorat tecum.

Secundus vero est propositum emendi
dandi de futuro.

Tertius oris confessio: quod aliter plaga non
sancti nisi radix et putredo priuia.

Quartus penitentialis afflictio: facie
de penitentia a confessore inlucta. Nam ius
extra mensura delicti erit et plaga modus.

Deut. xxxv. Ita vel penitentie picta co
operi. Auctoritas. Beatus qui remissi
se sunt iniurias: et quoniam tecta sunt peccata.

ps. lxxij. Eccl. i. Petri. iii. Charitas ope
rit inluctudinem peccatorum. Charitas. i. penit
entia in qua coocurrunt charitas ex qua penitentia
sumit vigor et res. Tertia clausula.

Tunc sedebit fons sede maleficiorum sine et
non stabit pedibus. Sicut iudex proferens sen
tentiam debet sedere: et sententia non valeret
de re iudicata. c. fina. lib. vij. ibi dicit. Sen
tentia quam scripta est a iudice litigioribus
non recitat: vel quam pro ipso stando non sed
dendo proferri contingit: nullus est penitus
momentum. Quarto est hic quod stabit virgo
Maria et alijs sancti. Aliqui dicunt quod
virgo stabit genibus flexis cum beato Joh
anne tecum. Et ita a multis pingitur. Error
est: quia tunc virgo non orabit pro peccato
ribus: quia tempus erit rigorose iustitiae non
misericordie. Ideo si veller orare diceret si
hunc christum. Mater mea non loquamini
michi de hoc. Ego eis dedit tempus peniten
tie et abusus sunt illo peccando. Auctoritas
zelus et furor viri non parcer in die vindicta
eis: nec acquesceret culusque peccatorum. nec acci
piet pro redemptione dona plurima. Pro
verb. vi. Dico ergo quod virgo sedebit ad latum
christi in throno simul cum christo. Auctoritas
allego te: quod figura fuit virginis. Seb
dit rex super thronum suum: et positus est
thronus matris eius. que sedet ad decess
ram eius. Regum. vii. Rex est christus pro
lxii. Deus iudicium tuum regi da. Et Apoc.
ix. Habens in femore scriptum rex regum:
et dominus dominante. Quid de
apostolis? Respondet apostoli: et alii vii
et apostolici. Sicut dominicus franciscus
Augustinus Hieronymus tecum. Seb
dit cum christo. Auctoritas Matth. ix.
Amem dico vobis quod vos quod reliquias omnia

Dominica. I. Aduentus

Secuti estis me: in regeneratione cum se.
Si ho. in se. ma. sic. sedet: et vos super se. xij.
Iii. xij. tribi israel. Nota Reliquis omnia
non solum exteriora: sed etiam affectum cor
dis. Exempli de Petro et Andrea et cetera.
In regeneratione, Duplex est genera/
tio scz anime et corporis. Generatio anime
est per creationem. Regeneratio est per baptis/
mum. Ideo dicit regnatus homo quod baptis/
matur. Joan. iij. Nisi quis renatus fuerit
et. Generatio vero corporis est in veteri ma/
trici per receptionem: regeneratio vero erit in
resurrectione: dicit ergo in resurrectione id est
resurrectione universalis. Nota. Judicant
eos non dicit iudicandi. Quid de alijs san/
ctis. Respondeo iudicabunt etiam ipsi sed
diversimode. Nota hic quod iudicare potest
competere seu accipi multipliciter. Uno
modo per modum priuatae auctoritatis. Et sic
competit soli trinitati: licet per quandam ap/
propriationem iudicialis potestas attribui
tur persone filii: iuxta illud Joan. v. Pa/
ter omne iudicium dedit filio. Et Act. x.
plicet de christo. Hic est qui constitutus est
a deo iuxta viuorum et mortuorum. Quomodo
autem hoc sit vide Job. in. iij. par. q. lix. ar. j.
Sed modo competere potest alius per
modum primariae delegationis. Et licet sic
camere imperij, tamen de ture diuino delega/
ri potest. Et sic competit soli christo secundum quo
mo ut expresse dicit Daniel. vii. Aspicie/
bam donec throni positi sunt: et antiquis
dierum fudit. I. deus pater. Et sequitur. Et
ecce cum nubibus celo: quasi filius hominis
veniebat et respexit ad antiquos dierum puerit
et in aspectu eius obtulerunt eum: et dedit
ei potestatem et honorem et regnum tecum. In quo
innuis potestas iudiciorum homini christo
delegata, et istud perebat David de Ps.
lxx. Deus iudicium tuum regi da: et iustitia
tuas filio regis. Et hoc iusta ratione fieri
in premis infinita humilitate: que fuit in
christo quod ab impiis. s. Pilato et Herod
de iudicari est. Hic tangit Glo. sup illud
Job. xxv. Causa tua quia simus iudicata
est. Glo. a pilato. Ideo iudicium cauillam
et recipies. Glo. ut iuste iudices. Nota
Quasi simus: quod peius et vitius fuit christi/
fus iudicatus. et condemnatus: quam latro vel
homicida: quod de his sit peccatum ordinatum
est. Sed de christo nihil. Nota quod ille qui

in iuste iudicabat ab alto: illum iudicare meo
revertur. Nota exemplum de Theodosio rege
quod Ioane papam et Simachum patritum iugis
dicauit. Et ideo post mortem vius est a quo
clam sancto eremita de trudi in olla: vuln
erum ab eis ut refert Greg. in. iij. dialogo 4
r. Tertio iudicare potest alius competere
per modum assessorie dignitatis. Et si iudica
bunt sancti prefecti: et pauperes voluntarii ve
tuli et eorum vita sequentes: ut pater. Dat.
xix. et super dictum est. Et martyres etiam quod pro
christo iudicabunt sunt quod dicit. Apoc. viii. Qui
vicerit dabo ei sedere in throno meo: sicut
et ego vici et sedi cuius patre meo in throno
erit. Quarto per modum approbationis. Et sic
iudicabunt omnes sancti: iuxta illud Sap.
iij. iudicabit sancti nationes. O magnus
honos tecum. Quarta classis. Longus
gabut ante eum omnes gentes. Questio est
hic: ubi fieri iustus iudicium. Respondeo: con/
munitur dicitur quod in valle Josaphat: ut dicitur
Joel. iij. In diebus illis et in tempore illo
cum quereretur captiuitatem Iudea: et hierusalem
hunc congregabat omnes gentes: et duca eos
in valle Josaphat et disciprabo ibi cum eis.
Hic est duplex questio. Prima quod illuc
transibimus. Respondeo: quilibet nostrus nunc
habet angelum qui portabit sibi consilium:
sive electrum sive reprobum. Et de bonis claz
est: sed de malis non audierit dicere nisi quod
christus dicit. Dat. xix. Sic erit in pleniori
omni seculi. Ditter filius hominis angelos
suros: et colligente de regno eius omnia scandala
et eos quod faciunt iniquitate et mittent
eos in caminum ignis. Nota. Scandala di
cunt illi quod peccant publice. Iniquitas ho
mum occulteret differentia est inter bonos et
reprobos: quod boni cum magna reverentia du
cent ab angelis tecum. Sed reprobus cum ma
gno vituperio tecum. Sicut trahit ad curias
homicida iustitus tecum. Ideo christus ait. Et si
bunt angeli et separabunt malos de medio
iustorum et mittent eos in caminum ignis: ubi
erit flatus et stridor dentium. Ibidem.
Sexta questio est: quod tot milia hominum
poterunt stare in illa valle ram parva tecum.
Respondeo secundum Petrum de palude in. iij. dis.
lxvij. q. j. ar. j. conclu. iij. Quod dominus
descenderet usque yallem Josaphat: non quis
de visus ad terram sed nec prope terram sed vis
us ad locum ubi amiserunt aperte aspectum eius.

Sicut q̄d ascendit in celū: z nubes suscep-
pit eū ab oculis eoz. Act. i. Boni autē z el-
lecti nō erūt in terra i illo loco vallis Ioh-
saphar: sed rapiens obuiam chō in aco:
¶ Tū Apls. Mortui q̄ in chō sunt resur-
gen p̄mi: deinde nos q̄ viuim⁹ q̄ residuit
sumus qui relinqm̄ur: ut rapiemur cum il-
lis in nubib⁹ obuiāz chō in aera. Et sic sp̄
Tū dño erimus. i. Lm. viii. Nota magnū
honorē z̄. Si aliq̄s elect⁹ eff̄z in terra q̄i
chō diceret sibi Ascendas buc z̄. Da-
li vero z repobi in terrā scriben⁹, i. maneg-
bunt: circa illa loca in regione circuquac⁹
ybi christū z electos videre poterūt. Tūz
rōne altitudinis, tūz rōne claritatē: iuxta
illō Ioh. xix. Videbūt in quē transfixerūt
Gel p̄ hoc: q̄ compressi stabunt in codex
loco simul. Gel p̄ hoc: q̄ ad qntūc⁹ di-
stantiā virtute diuina ad singulor⁹ oclōs
species corporis cbz̄ deferet: siue stent sup-
mare deo lūsticatē: siue cōpressi: vt dictū
est fm Perru. Tunc appec⁹ ipse erit intol-
lerabilis malis: q̄ yellent poti⁹ elle in iſer-
no z̄. Ideo dicit Luce. xx. Et in terris
pressura gentiū: arescentib⁹ hoib⁹ p̄tū
mote: z expectatione q̄ superue. vni. ordi.
Et Job in psona dānatōz. Quis mib⁹
tribuat/ vt in iſerno. p̄tegas me: z abscondi-
das me donec peranteat furoz tuus. Job.
xvij. Et Apoc. vi. Reges terre z p̄ncipes
terre: z tribuni z milites: z diuities: z for-
tes: z om̄is seruus z liber: absconderūt se
in speluncis: z petris montiū z dicēt mōt-
tibus z petris. Quidate siug nos: z abscondi-
dite nos a facie sedentis siug thronū et ab
ira agni: qm̄ venit dies magn⁹ ire ipsoz.
¶ Quinta clausula. Et dicit rex his qui
a dextri ei⁹ erūt. Hic nota q̄ sicut iudeo
antec̄ det sententiā: optet q̄ videat prius
peccatum z merita partiū z̄. Sic chō z̄.
Ideo aperient libri scientiāz: z videbūt
om̄ia opera bona z mala z̄. Auctoritas.
Vidi mortuos: magnos z pusillos stan-
tes in aspectu throni: z libri aperti sum: z
judicati sunt mortui ex his q̄ scripta erant
in libris: fm oga ipsoz. Apoc. xx. Ad idē
facit Daniel. vii. Iudiciū sedis z̄. Vide
supra in. ii. Item nota quomodo christus
vt deferat honore matri z sanctis: q̄ erūt
assestiores sui dicer matri. Mater mea qd̄
yidef vobis de his. Et r̄ndebūt virgo: Si
li qui yixerūt fm vestra mandata. Et qui
aliquādo peccauerūt z fecerūt penitentiā
fm q̄ vos dixistis. Penitentiā agite z̄. iō
sunt digni regno tuo. Ideo chō interro-
gabit apostolus: z illi dicit. Dñe glōfissima
mater vestra iustissime respondit. Et chō
stus. Et ego vt iudeo vniuersalis fero sen-
tentiā vt fiat sicut dicitis. Deinde dicit
bis q̄ ad dexterā sunt leta facie. Veni⁹
te benedicti z̄. Tūc illi genib⁹ flexis gra-
tias agent chō dicētes. Nō nobis dñe nō
nobis z̄. Gloria tibi dñe q̄ na⁹ es de yir-
gine z̄. Quæltus est hec: nunq̄d hec smia
fiet vocalit tñ: Rñ. Pe. de palu. tener me
diā smiam. s. quo ad meritox discussionem
mentalit fiet. Euriūt z̄. Sed quo ad sen-
tentiā platione fieri vocalit z̄. Pe. de pal.
in. iiiij. dis. xlv. ij. q. i. xclv. ij. Vanc q̄stionēz
noli pdicare ppter rudes. ¶ Sexta clau-
sula est. Tunc dicit rex his q̄ a sinistrā ei⁹
erūt. Discedite z̄. Hic candē practicā: q̄
chō dicer matri. Quid videf vobis sieng
dū de his: z̄. R̄ndebūt. Fili ex quo vixit
fm p̄xiaz voluntate: z nō fm mādata ve-
stra. ideo ad iſernū z̄. Nota q̄ tunc non
erit tēpus misericōdie vel orationū. Idem dī-
cent seti apli z martyres interrogati a chō
sto. Tunc chō dicer. Et ego vt iudeo vni-
versalis do sententiāz vt fiat sicut dicitis.
Et tunc dicit malis. Discedite a me ma-
ledicti. Dic practice q̄ qm̄ yidebūt mali se
esse dānatōs: perent a dño. Dñe postq̄ su-
mus dānat fac nobis gratiaz: vt stemus
teū. Respondebit. Discedite. R̄ndebūt
Dñe saltem benedic nobis. Respondebit.
Valedicti. Tertio dīcent. Dñe pone nos
in alij bono loco. R̄ndebūt. In ignē eter-
nū. Quarto dīcent dñe da nobis salte al-
qua bona societatē. R̄ndebūt. Qui para-
tus est diabolo z angelis ei⁹. Tunc data
sententiā cōmouebif inter eos rumor z plā-
citus: dicētes illud. Hierc. xx. Valedicta
dies in qua natus sum: dies in qua pepe-
rit me mater mea nō sit benedicta. Da-
ledict⁹ vir q̄ annūciavit patri meo dīces.
Natus est tibi puer. Tunc vir insurger̄
z̄ yroz: z pat̄ ztra filiū z econuerso. Quia
tūc qnto amor fuit hic inrēssor: rāto mai⁹
erit ibi odī. In penā culpe. O miseri pec-
catores z̄. Emendem⁹ ḡ q̄ ignorant pec-
caūm⁹ ne substo preoccupati die mortis:

Dominica I. aduentus

Queram⁹ spaciū pentēte et inuenire non possum⁹. **S**eptima clausula. Et ibunt di in supplicium eternum. Ecce executio sententie. Nota q̄ sententia datur primo p̄ bonis et sed contra malos; sed tñ executio primo fieri d̄ malis. Quibus sic flentib⁹ dicet christus. Inferne aperte os tuu. Tū terra apertetur et degluriet eos: tū descendēt in infernum. Auctoritas. In tempore missis dicim⁹. Colligitur primū zizania et alii gate ea in fasciculos ad suburendū. **D**at. viij. Hora fasciculos: sicut faciūt rustici de lignis ad cōburendū. Et fm q̄ hic fuerit similes in peccatis: sic erit fides in peccatis. Unus fasciculus fieri de dominis: ali⁹ de platis: ali⁹ de malis clericis luxuriosis: ali⁹ de religiosis. **O**ctaua clausula de executio bonorum. Justi aut̄ in vita eterna. Tū dicet chris angelis. Precedat vos. Sic ascendēt ad celos: vbi gloria eterna erit. **D**icit̄ lsa. xxv. Qui redēpti fuerint et liberati a oño: cōuerterint et venient in sūcū laude et letitia sempiterna sup̄ caput eoz. Gaudiū et letitia obtinebunt et fugiet dolor et gemitus. **I**te Apoc. ii. Absterger de oīm lachrymā ab oculis sanctorū: et mors ultra non erit: neq; lucis: neq; clamoris: neq; dolor: erit ultra: q̄ prima obierūt et ceteri. **E**adē dñica prima de aduentu. Mūdi finis adest. **S**er. iij.

Dr precessit

Dies aut̄ ap̄ op̄ pinquuit. Rom. ciij. Thēma p̄positū: etiā tota ep̄la declarat nobis fine mundi esse de ppinq; ut nullus ponat spem in eo. Pro declaratione huius sciendi q̄ in sacra scriptura in multis locis inueni⁹: q̄ tps⁹ hui⁹ vite seu curius hui⁹ mundi dicit⁹ nos respectu vite eterne. Et h̄ declarat per tres proportiones. s. luna/ solis/ et christi. Luna habet claritatē: et sol maiore claritatē habet sez sepp̄plicem: ut dicunt doctores. etiā glosa ordinaria super illud lsa. xxv. Erit lux lune sicut lux solis: et lux solis erit sepp̄pliciter. Ex peccato autē Ade sol et luna p̄diderunt multū de claritate: sed recuperabunt eā in iudicio uniuersali. Christ⁹ aut̄ h̄ claritatē incōpabilē excedentē claritatē solis: q̄ si insī fulgebūt sic sol: ut dicit⁹

tur **D**at. xiij. Quid erit de claritate christi: modo sol et luna dant claritatē in hoc mundo: sed nō in paradiso: ut infra subdit⁹. ne in inferno: sed paradisi illuminat a chro. **A**uctoritas. Cū uita sc̄z paradisi nō eger sole neq; luna ut luceant in ea. Nam claritas dei illuminabit eaz: et lucerna ei⁹ est agnus. i. chris. Apo. xxi. Nota lucerna eius est agn⁹: q̄ sicut in lucerna sunt tria sic in chro. Prima est cera. i. caro mundissima: que liquefacta est ad ignē charitatis in passione hoīs. Secundo licetum album: est anima mūdissima. Tertio lumen: qđ est deitas sanctissima. **D**odo fiat ratio. Si claritas lune respectu claritatē solis dicis nos: eo q̄ sol magis lucet sepp̄pliciter ergo multo magis claritas solis debet dici nos respectu claritatē christi: q̄ est in paradiſo. et est maior claritate solis incōpabiliter. Recre anima nostra in corpore nostro est sicut vesperīlū q̄ lumē lumen credit esse magnū et. sed si videre possit lumen solis: re puraret lumē lumen qualī nihil. Sic anima nostra postq; recedit a corpore: reputat presentē mundū quandā noctē quā prius putabat esse die. Et p̄t runc dicere. Non sicut vite sepp̄plicans precessit/dies aut̄ appropinquabit. **P**arts thema: ex quo inducitur q̄ finis mundi hui⁹ est prope. Et p̄t hoc declarari figuraliter ḡ decem plagas egypti q̄ fuerint figura christianitatis: q̄ oīa in figurā cōtingebant illis. Scripta autē sunt ad correctionē nostrā: in quos fines seculorum deuenierūt. i. Lox. x. **I**nde vius. Sāguis/rana/ sc̄nipes/mulce/bymes/vlera/grando. Et brenzes et tenebre: morti primogenita dando. Sic aquæ et pisces moriuntur: ut habeat Erod. vij. Dic historias et. **C**piā plaga fuit sanguis: i. que eis aquæ egypti verle fuerunt. Fuit figura pri me plague seu p̄secutionis ecclesiæ: que fuit plaga martyrum: in qua aqua baptismi fuit cōuersa in sanguinem. **I**nde cantat ecclesia Tradūtur gladijs more bidentū et. **I**te **D**at. x. Tradet em frater fratrem in morte: et pater filium: et insurgent filii in parentes morte eos afficiens. Et duravit usq; ad ducentos annos: et ultra usq; ad tem̄porā Silvestri pape et Constantini imperatoris et. De hac plaga chris Joan. xvij. Venit hora ut omnis q̄ interficiat eos: arbi-